

אמר רבי שמעון, לשמיא לא אימא דיציתון
(כ"א רצייתו), לארעא לא אימא דתשמע, דהא אנן
קיומי עלמין. תנא רזי דרזין, פד פתח רבי
שמעון ברזי דרזין, אזדעזע אתרא, וחברין
אתחלחלו.

עתיק הימים שלא נמסרו אפלו
למלאכים עליונים על אחת כמה
וכמה. אמר רבי שמעון, לשמים
לא אמר שיקשיבו, לארץ לא
אמר שתשמע, שהרי אנו קיומי
העולמות. למדנו סודי הסודות.
כשפתח רבי שמעון בסודי
הסודות, הודעזע המקום,
והחברים התחלחלו.

גלי ברזא ופתח ואמר, פתיב (בראשית לו) ואלה
המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני
מלך מלך וגו'. זפאין אתון צדיקיא, דאתגלי
לכון רזי דרזין דאורייתא, דלא אתגליין לקדישי עליונין, מאן ישגח
בהאי, ומאן יזפה בהאי, דהוא סהדותא על מהימנותא (דמחייבנותא) (דנחיר למאחאן
ושבעין עלמין ומניה נחיר אורחא דנהירין ביה צדיקיא לעלמא דאתי. הך הוא דכתיב (משלי ד) וארח צדיקים פאור ננה
הולך ואור עד נכון היום. מן ההוא ארחה מתפרשן לשיח מאה ותליסר אורחיה דפליג בועיר אנפין דכתיב (תהלים כ"ה)
כל ארחות יי חסד ואמת לנוצרי בריתו וגו') דכלא. צלותא ברעוא יהא, דלא יתחשב לחובא
לגלאה דא.

ומה יימרון חבריא, דהאי קרא קשיא הוא, דהא לא הוה ליה למכתב
הכי, דהא חזינן כמה מלכים הוו, עד דלא ייתון בני ישראל, ועד
לא יהא מלפא לבני ישראל ומה אתחזי הקא, ובדא אתערו חבריא. אלא
רזא דרזין הוא, דלא יכלין בני נשא למנדע ולאשתמודע ולמרחש
בדעתיהו בהאי.

תאנא, עתיקא דעתיקין, טמירא דטמירין, עד לא זמין תקונוי (דמלכא),
ועטורי עטורין, שירותא וסיומא לא הוה. והוה מגליף ומשער
ביה. ופריס קמיה חד פרסא, ובה גליף ושיער מלפין.
ותקונוי לא אתקיימו, הך הוא דכתיב ואלה המלכים אשר מלכו בארץ
אדום לפני מלך מלך לבני ישראל. מלפא קדמאה, לבני ישראל
קדמאה. וכלהו דגליפו (ולא אתקיימו) בשמהן אתקרוין. ולא אתקיימו, עד
דאנח להו, ואצנע להו, ולבתר זמנא הוא אסתלק (ניא הוה מסתבל) בההוא
פרסא, ואתתקן בתקונוי.

ותאנא, פד סליק ברעותא, למברי אורייתא טמירא תרי אלפי שנין,
ואפקה, מינד אמרה קמיה, מאן דבעי לאתקנא ולמעבד, יתקן
בקדמיתא תקונוי.

תאנא בצניעותא דספרא, עתיקא דעתיקין, סתרא דסתרין טמיר דטמירין,
אתתקן (דף קכ"ח ע"ב) ואזדמן, (כלומר אשתכח, ולא אשתכח ממש, אבל אתתקן ולא דבע ליה